

Speech insprekavond

Geacht college van B&W, geachte raadsleden,

Dank voor de gelegenheid hier vanavond te mogen inspreken namens 10 omwonende huishoudens van een door het hippisch bedrijf “Puur Terschelling” aangevraagde 600 m² grote voerplaat. Ook willen wij de raadsleden van alle politieke partijen en de wethouder nogmaals bedanken dat ze de afgelopen tijd ter plekke in Oosterend de situatie hebben bekeken en open stonden voor ons verhaal. Deze beoogde betonnen voerplaat is bedoeld voor 50 paarden in een weiland in de Oosterender polder, direct aangrenzend aan onze percelen. B&W wil hiervoor vergunning verlenen zonder enige beschermende richtlijnen voor ons. Wij willen en kunnen een dergelijk plan met alle gevolgen voor onze leefbaarheid **zo** niet accepteren! Wij luiden de noodklok. En dat doen wij niet voor niets!

Ooit zijn wij bijna allemaal in ons landelijk dorp komen wonen toen dit beoogde weiland nog vol bloemen stond, er eens af en toe een koe graasde, wat schapen rondliepen en het merendeel van het jaar vogelbeweiding plaatsvond. Het was fijn en rustig wonen in ons dorp.

Toen ca. 17 jaar geleden – pint u ons niet vast op een precies jaargetal – ineens op een klein afgebakend perceeltje (waar nu de ezels staan) tussen sommige van onze huizen ca 10 paarden door “Puur” werden gestald, was dat in eerste instantie een verrassing maar nog niet direct een bron van irritatie. Dat werd het echter na een tijdje wel omdat wij te maken kregen met constante lawaai van de voerbakken (de paarden stampten ‘s nachts de voerkorrels in de bakken los), de mest, de urine, het stof en de geur van het kuilvoer. Er was door de gemeente kennelijk – zo leek het voor ons - een vergunning verleend voor een huifkarbedrijf en op het eigenlijke boerenerf, op nummer 39, werd de Wet milieubeheer van toepassing verklaard met hierin stringente regels ter bescherming van de direct omwonenden. Hierin was voldoende afstand een essentieel criterium en het frequent opruimen en veilig opslaan van mest eveneens. Ook werd het aantal paarden in de vergunning voor het boerenerf daar beperkt. Vooralsnog hebben wij geen andere info van de gemeente dan dat het 12 paarden mogen zijn.

In de weilanden aan de overkant en direct aangrenzend aan onze huizen is men echter door de bestemming ‘agrarisch’ volstrekt vrij van elke beperking, zo wordt ons telkens verteld. Zo lopen er inmiddels tussen de 25 en 40 paarden en drie ezels rond, hoeft er geen urine te worden opgevangen of mest te worden opgeruimd. Op enkele meters afstand van sommige van onze huizen wordt kuilvoer gegeven dat een zeer penetrante geur kan hebben. Ook is er veel vliegenoverlast. In de droge zomermaanden is het zwarte stof zo erg, dat wij eigenlijk onze ramen en deuren voortdurend moeten sluiten om dit stof tegen te houden. Dat lukt natuurlijk niet en heeft tot gevolg, dat wij dit stof dagelijks inademen, zelfs in onze huizen,

dat wij niet meer plezierig in onze tuinen kunnen zitten, gezondheidsklachten zoals astma of allergieën verergeren en er een algehele sfeer van malaise is ontstaan.

We willen u graag enkele foto's laten zien van dit zwarte stof in ons huis.

De steeds maar uitbreidende activiteiten van "Puur" gaan al jaren ten koste van de gezondheid, leefbaarheid en het woonplezier van de vele omwonenden. Dit gevoel van algehele malaise komt mede ook omdat er niet of nauwelijks met het bedrijf "Puur" te praten valt. Wij hebben het in verschillende settings regelmatig gepoogd, maar niets mocht baten. Als klap op de vuurpijl hebben wij nu twee keer direct achter en naast onze huizen een mesthoop voor onze neus gehad, zie foto. Ook de vraag om hulp bij de gemeente en toezichthouders had geen resultaat. Alles zou mogen en volgens de wet zijn. De milieu- of hinderwetvergunning en haar beschermend karakter voor de omwonenden van het boeren erf is op ons ons blijkbaar niet van toepassing.

En nu ligt er een aanvraag voor een 600 m2 grote betonnen voerplaat voor nog meer paarden. Het eigen erf van "Puur" is inmiddels volgebouwd of wordt voor andere activiteiten gebruikt. Het worden dus blijkbaar 50 paarden direct bij onze woningen, jaarrond. Zo staat het in de ontwerpbesluiting. Een enorme voerplaat, verhoogd met rondom een talud en duidelijk uitstekend in de nog fraaie open Oosterender polder, deze open polder, die door de coalitie van uw raad min of meer als 'heilig' is verklaard. En waarom zo groot?? Men beroept zich mbt de grootte, op voor ons niet na te gaan richtlijnen van een hippische organisatie die volgens ons geen wettelijke kaders kent.

Ik geef nu graag het woord aan Sigrid voor het vervolg.

Veel wordt in de beoogde ontwerpvergunning opengelaten en gewoonweg voor ons niet opgelost, maar baart ons grote zorgen:

- Is de aan- en afvoerroute van het kuilvoer met de zware trekker over een onverhard pad direct naast onze huizen met alle gevolgen voor modder in de regenperiode, of gaat men dit verharderen?
- Welke gevolgen heeft een betonnen plaat en een mogelijke verharde toegangsweg voor geluidsoverlast? Wij vrezen veel meer lawaai. Neem alleen al het geluid van de 50 paarden met hoefijzers op deze plaat.
- Is de looproute van de paarden vanaf het boeren erf naar de voerplaats nog steeds direct langs een aantal van onze huizen? Wij vrezen van wel.

- Wordt er nog steeds nergens mest opgeruimd naast onze huizen? Wij denken dat er niets veranderd. Wat gebeurt er met de enorme hoeveelheid mest en urine die dagelijks op en rond de voerplaat terecht gaat komen?
- Gaat de mesthoop vlak bij onze panden stoppen? Ook hier vrezen wij het ergste.
- Komt er binnenkort ook opslag van kuilvoerballen bij en wellicht ook nog vlak voor onze neus? Wij lezen nergens een verbod of een beperkende richtlijn in de ontwerpvergunning.

Op een volgende aanvraag mbt overkapping of een schuilplaats kunnen we wachten. Dat is namelijk ook vanuit het oogpunt van het dierenwelzijn wenselijk. Net als een voerplaat. En de regels van een bestemmingsplan zijn inmiddels in deze gemeente zeer rekbaar en eigenlijk vloeibaar, zo blijkt.

Over vloeibaar gesproken... weet u hoeveel liter urine 50 paarden per dag produceren? Tussen de 30 en 50 liter. Dat is bij 50 paarden jaarrond bij het laagste getal 547.500 liter. 3 ezels produceren nog eens 27.000 liter per jaar.

En hoeveel mest komt er jaarlijks op dit stukje weiland dan terecht? Als we van de laagste getallen uitgaan, dan is dat jaarrond nog eens 300.000 kg bij 50 paarden. Het kan overigens ook makkelijk het dubbele zijn.

En u kunt toch niet blijven beweren – zoals in het rapport Zumkehr, dat onderdeel uitmaakt van deze aanvraag – dat dergelijke getallen geen invloed hebben op de bodem, de waterhuishouding, de vogels en planten? Of dat dit allemaal direct naast onze woningen door een ‘agrarisch bedrijf in de verbreding’ (zoals dit in het jargon van de Kamer van Koophandel heet) als zogenaamde nevenactiviteiten van een boerenbedrijf, zonder gevolgen voor onze gezondheid blijft?

In hoeverre durft de gemeente nu al te anticiperen op de broodnodige stikstofreductie die er ook wettelijk straks wordt geëist? Wij vrezen, dat B&W zich erachter zal verschuilen, dat door de huidige regels hun handen gebonden zijn. En straks moet u verplicht reduceren. Wat dan?

Wij sluiten af met een dringende oproep aan de politiek:

Help ons! Laat ons niet verzeilt raken in een juridisch strijd van een bezwaarprocedure en alles wat mogelijk daarna nog te verwachten valt. Uit voorzorg hebben wij ons van juridische steun verzekerd en wij zullen voet bij stuk houden. Wij zien immers – zoals aangegeven in onze zienswijze – voldoende aanknopingspunten om in een dergelijke discussie niet het onderspit te delven.

En ja, wij denken, dat er best oplossingen te verzinnen zijn die onze legitieme wens tot een leefbaardere situatie blijvend verbeteren. Essentieel hierin is ruim afstand in alles tot onze percelen en de wil tot communiceren om overeenstemming te bereiken over de details van

een dergelijke vergunning, een uitvoering en praktijk die met ons rekening houdt en die is te handhaven.

Dank u.

Sigrid 't Jolle
Marijke de Koe